

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
NILO JÄÄSKINEN
prezentate la 24 septembrie 2015¹

Cauzele conexe C-283/14 și C-284/14

CM Eurologistik GmbH (C-283/14)
împotriva
Hauptzollamt Duisburg
și
Grünwald Logistik Service GmbH (C-284/14)
împotriva
Hauptzollamt Hamburg-Stadt
[cereri de decizie preliminară formulate de

Finanzgericht Düsseldorf (Germania) și de Finanzgericht Hamburg (Germania)]

„Trimitere preliminară — Taxă antidumping instituită cu privire la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din China — Restituirea unei taxe antidumping instituite printr-un regulament inițial considerat lipsit de validitate de Curte — Redeschiderea anchetei inițiale privind stabilirea valorii normale — Reinstituirea taxei antidumping pe baza aceluiași date”

I – Introducere

1. Prin cele două cereri de decizie preliminară, instanțele naționale solicită Curții să se pronunțe cu privire la validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză². Pe fond, aceste cereri ilustrează dialectica dintre legislația antidumping ca sistem de măsuri de protecție în cadrul politicii comerciale, pe de o parte, și ca expresie a luării unei decizii administrative supuse controlului judiciar, pe de altă parte.

2. Problemele au fost ridicate în cadrul litigiilor dintre CM Eurologistik GmbH (denumită în continuare „Eurologistik”) și Hauptzollamt Duisburg (Biroul vamal principal din Duisburg) și, respectiv, dintre Grünwald Logistik Service GmbH (denumită în continuare „GLS”) și Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Biroul vamal principal al orașului Hamburg), referitoare la perceperea de către aceste autorități vamale a unei taxe antidumping cu privire la importul de conserve de mandarine care provin din Republica Populară Chineză.

1 — Limba originală: franceza.

2 — JO L 49, p. 29, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare în litigiu”.

3. Instanțele de trimitere invocă mai multe motive de nevaliditate a regulamentului de punere în aplicare în litigiu. Cu toate acestea, în conformitate cu cererea Curții, prezentele concluzii se vor limita la problema dacă, în cazul redeschiderii parțiale a procedurii antidumping în urma unei hotărâri a Curții prin care se declară lipsa de validitate a unui regulament anterior de instituire a unei taxe antidumping definitive, instituțiile pot păstra perioada de anchetă inițială în scopul stabilirii valorii normale a produselor în cauză în regulamentul de punere în aplicare adoptat ulterior.

II – Cadrul juridic

4. În considerentul (20) al Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”)³ se arată:

„Este necesar să se prevadă că măsurile încetează să fie aplicabile după cinci ani, cu excepția cazului în care în urma unei reexaminări rezultă că trebuie menținute. Este, de asemenea, necesar să se prevadă, atunci când se prezintă dovezi suficiente că circumstanțele s-au modificat, reexaminări intermediare ale situației sau anchete pentru a stabili dacă se justifică rambursarea taxelor antidumping. [...]”.

5. Articolul 2 din regulamentul de bază, intitulat „Stabilirea existenței dumpingului”, prevede că „[v]aloarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare”.

6. Articolul 2 secțiunea A alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază prevede:

„În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. [...]”

7. Potrivit articolului 6 din regulamentul de bază, intitulat „Ancheta”:

„(1) În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel comunitar. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul și acestea vor fi investigate în mod simultan. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare.

[...]”

3 — JO L 343, p. 51. Regulamentul de bază, care a intrat în vigoare la 11 ianuarie 2010, a abrogat și a înlocuit Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005 (JO L 340, p. 17, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 15) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 384/96”).

8. Articolul 11 din regulamentul de bază, intitulat „Durata, reexaminările și restituirile”, prevede la alineatele (2) și (3):

„(2) O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. [...]

[...]

(3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei [...]

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reapariția prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului. [...]

III – Faptele care au precedat adoptarea regulamentului de punere în aplicare în litigiu

9. Aspectul determinant pentru răspunsul la întrebările cu care este sesizată Curtea constă, așadar, în domeniul de aplicare al Hotărârii GLS⁴, prin care Curtea a declarat Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive impuse la importurile de anumite citrice⁵ ca fiind lipsit de validitate. Reiese din considerentul (3) al acestui regulament că ancheta privind dumpingul și prejudiciul suferit a cuprins perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie 2007⁶.

10. În Hotărârea GLS, Curtea a statuat, urmând opinia avocatului general⁷, că, în lumina articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul importurilor dintr-o țară terță care nu are economie de piață, instituțiile europene erau obligate să examineze toate informațiile de care dispuneau pentru a identifica o țară analogă cu economie de piață⁸.

4 — Hotărârea GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

5 — Regulamentul Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, p. 35-45, denumit în continuare „Regulamentul nr. 1355/2008”). Precizăm că, prin Hotărârea Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul (T-122/09, EU:T:2011:46), Tribunalul Uniunii Europene a anulat Regulamentul nr. 1355/2008 în măsura în care privea reclamanțele Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd, pentru încălcarea dreptului la apărare și pentru lipsa motivării.

6 — Astfel cum reieșea din considerentul (12) al Regulamentului (CE) nr. 642/2008 al Comisiei din 4 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 178, p. 19).

7 — A se vedea Concluziile avocatului general Bot prezentate în cauza GLS (C-338/10, EU:C:2011:636, punctul 10), din care reiese că „Regulamentul nr. 1355/2008 este afectat de nelegalitate în măsura în care nu rezultă din acest regulament că instituțiile comunitare au depus eforturi serioase și suficiente pentru a stabili valoarea normală a conservelor de mandarine și de alte citrice asemănătoare pe baza prețurilor practicate în una dintre țările terțe cu economie de piață sau la exportul din aceasta, țări menționate în statisticile Eurostat ca fiind țări din care produse încadrate în aceeași clasificare tarifară ca produsul în cauză au fost importate în Comunitate în 2006 sau în 2007 în cantități care nu sunt vădit nesemnificative”.

8 — Prin urmare, acestea trebuie să se asigure că nu este posibil să se stabilească valoarea normală pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță cu economie de piață sau pe baza prețului practicat dintr-o astfel de țară terță către alte țări, înainte de a stabili valoarea normală prin referire la o altă bază rezonabilă.

11. Prin urmare, Curtea a precizat că „în măsura în care Comisia și Consiliul au stabilit valoarea normală a produsului în cauză din acțiunea principală pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează a fi plătite în Uniune pentru un produs similar fără să fi făcut dovada întregii diligențe necesare pentru a stabili această valoare pe baza prețurilor practice pentru același produs într-o țară terță care are economie de piață, aceste instituții nu au respectat cerințele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază”⁹.

12. În urma Hotărârii GLS, Comisia a publicat, la 19 iunie 2012, un aviz de redeschidere a procedurii antidumping¹⁰, în care a anunțat că taxele antidumping definitive plătite în temeiul Regulamentului nr. 1355/2008 trebuiau rambursate sau remise. În plus, aceasta a precizat că din hotărârea menționată rezultă că „importurile în Uniunea Europeană de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.)^[11] nu mai fac obiectul măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul nr. 1355/2008”. De asemenea, avizul respectiv a *redeschis parțial* ancheta antidumping privind importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din China, în vederea punerii în aplicare a hotărârii Curții menționate mai sus. Avizul menționat prevedea că domeniul de aplicare al redeschiderii se limita la alegerea unei țări analoge, în cazul în care există, și la determinarea, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, a valorii normale necesare pentru calcularea unei eventuale marje de dumping.

13. Ulterior, la 18 februarie 2013, a fost adoptat regulamentul de punere în aplicare în litigiu, prin care se reinstituie o taxă antidumping definitivă, iar acesta a produs efecte începând de la 23 februarie 2013. El trebuia să expire la 31 decembrie 2013¹². Ancheta cu privire la dumping și prejudiciu pe care se întemeia a privit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007¹³.

IV – Litigiile principale, întrebările preliminare și procedura în fața Curții

14. În cauza C-283/14, Eurologistik, societate de antrepozitare și de distribuție, a plasat, la 20 și la 25 martie 2013, mandarine originare din China într-un antrepozit vamal aprobat în mod corespunzător¹⁴. În luna aprilie 2013, Eurologistik a prelevat o parte dintre mandarinelor amintite în antrepozitul vamal și a prezentat în continuare o declarație de punere în liberă circulație. În acest scop, a calculat o taxă antidumping de 9 657,99 euro. Prin avizul din 7 mai 2013, Hauptzollamt Duisburg i-a aplicat taxe antidumping în valoare de 9 657,99 euro.

15. Eurologistik a introdus o reclamație împotriva acestui aviz, susținând că regulamentul de punere în aplicare în litigiu era lipsit de validitate. După ce, prin decizia din 17 mai 2013, a rambursat 255,25 euro cu titlu de taxe antidumping, Hauptzollamt Duisburg a respins, prin decizia din 9 septembrie 2013, reclamația, pentru motivul că regulamentul menționat era obligatoriu pentru aceasta. Prin urmare, Eurologistik a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Finanzgericht Düsseldorf, invocând din nou lipsa de validitate a regulamentului de punere în aplicare în litigiu.

9 — Hotărârea GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 36).

10 — Avizul privind măsurile antidumping aplicabile importurilor de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză și o redeschidere parțială a anchetei antidumping privind importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO 2012, C 175, p. 19, denumit în continuare „avizul de redeschidere”).

11 — Sunt avute în vedere în cauză mandarinelor (inclusiv tangerine și satsumas), clementinele, wilkings și alți hibridi similari de citrice, astfel cum sunt definiți la poziția NC 2008, originare din China.

12 — Trebuie să se sublinieze domeniul de aplicare *ratione temporis* al noii taxe antidumping, care se referă la perioada inițială de cinci ani, cu alte cuvinte, era calculată de la intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 1355/2008. Regulamentul de punere în aplicare în litigiu, care pune în practică Hotărârea GLS, trebuia să expire, așadar, la cinci ani de la intrarea în vigoare (la 31 decembrie 2008) a Regulamentului nr. 1355/2008, respectiv la 31 decembrie 2013.

13 — A se vedea nota de subsol 6 din prezentele concluzii.

14 — Mai exact, era vorba despre 48 000 de cartoane a 24 de cutii de conserve (312 grame) de mandarine, fără adaos de alcool și cu adaos de zahăr (13,95%), corespunzătoare subpoziției 2008 30 75 90 din tariful integrat comunitar (TARIC). Cu această ocazie, ea a declarat o valoare în vamă de 5,91 euro pe carton.

16. Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul [de punere în aplicare în litigiu] este valid?”

17. În cauza C-284/14, prin avizul din 3 aprilie 2013, Hauptzollamt Hamburg-Stadt a impus GLS, un importator de conserve de mandarine care provin din China, taxe de import, din care 62 983,52 euro taxe antidumping, în temeiul regulamentului de punere în aplicare în litigiu.

18. Dat fiind că a invocat lipsa de validitate a regulamentului menționat, GLS a introdus, la 30 aprilie 2013, la Hauptzollamt Hamburg-Stadt o reclamație împotriva avizului respectiv, care a fost respinsă prin decizia din 24 mai 2013 ca fiind neîntemeiată. La 26 iunie 2013, GLS a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Finanzgericht Hamburg, care a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul [de punere în aplicare în litigiu] este valid chiar dacă nu a avut loc o anchetă antidumping autonomă imediat după adoptarea acestuia, ci a fost continuată ancheta începută pentru perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie 2007, iar, potrivit constatărilor Curții din Hotărârea GSL, această anchetă a fost realizată cu nerespectarea cerințelor impuse de Regulamentul nr. 384/96, fapt care a avut drept consecință că Curtea, în hotărârea menționată, a [constatat lipsa de validitate a] Regulamentului nr. 1355/2008, care a fost adoptat în urma efectuării acestei anchete?”

V – Analiză

A – Cu privire la motivul de nevaliditate prezentat Curții

19. Unul dintre motivele de nevaliditate invocate în fața Curții în prezenta procedură presupune să se stabilească dacă regulamentul de punere în aplicare în litigiu este contrar articolului 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, în măsura în care se întemeiază pe o perioadă de anchetă veche de peste cinci ani, cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007. Instanțele de trimitere solicită Curții să se pronunțe în ceea ce privește legalitatea luării în considerare a perioadei de anchetă inițiale pentru examinarea existenței unei țări analoge în cadrul reinstaurării taxei antidumping în cauză.

20. În opinia Finanzgericht Düsseldorf, rezultă din articolul 6 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază că examinarea trebuie să se raporteze în mod obligatoriu la o perioadă de anchetă actuală, ceea ce este valabil și în cazul reinstaurării unei taxe antidumping. Finanzgericht Hamburg adaugă că, chiar dacă ar trebui să fie posibil, în principiu, să se țină seama de perioada de anchetă inițială, faptul că, procedând astfel, nu se poate exclude cu o certitudine suficientă încălcarea obligației (de diligență) constatate de Curte în Hotărârea GLS, s-ar opune în speță acestei soluții. Acesta observă că întreprinderile din țări terțe sunt cu atât mai puțin dispuse să răspundă la întrebări cu cât perioada de anchetă relevantă este îndepărtată în timp.

21. În ceea ce le privește, Eurologistik și GLS propun o examinare comună a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 6 alineatul (9) din regulamentul de bază, din care ar reieși că măsurile antidumping pot fi introduse doar pe baza stabilirii unei perioade de anchetă cât mai actuale posibil. Acestea susțin că Hotărârea Industrie des poudres spheriques/Consiliul¹⁵ ar constitui un temei al obligației care ar reveni instituțiilor de a alege o perioadă de anchetă apropiată în timp. În sfârșit, referindu-se în același timp la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, care reglementează ancheta intermediară, părțile respective susțin că această dispoziție dovedește și că taxele antidumping în vigoare nu se opun unei examinări întemeiate pe date actuale.

15 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

B – Cu privire la legalitatea luării în considerare a perioadei de anchetă relevante

22. Pentru a răspunde la motivul de nevaliditate întemeiat pe alegerea perioadei de anchetă, propunem să se amintească anumite principii care reglementează instituirea taxelor antidumping, precum și normele clasice în materia adoptării unor decizii administrative, pentru a analiza în continuare în special respectarea acestora în contextul adoptării regulamentului de punere în aplicare în litigiu.

1. Observații din perspectiva legislației antidumping ca sistem de măsuri de protecție care țin de politica comercială comună

23. Este cert că articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază nu stabilește în mod imperativ perioada de anchetă care trebuie luată în considerare de către instituții. Acesta arată doar că perioada de anchetă acoperă în mod normal o perioadă de minimum șase luni imediat anterioară inițierii procedurii.

24. Trebuie amintit de la bun început că taxele antidumping urmăresc neutralizarea marjei de dumping rezultând din diferența dintre prețul de export în Uniune și valoarea normală a produsului și anularea în acest mod a efectelor prejudiciabile ale importului mărfurilor respective în Uniune¹⁶. Procedura antidumping are drept scop protecția industriei Uniunii, care are dreptul la această protecție atunci când condițiile prevăzute de regulamentul de bază sunt îndeplinite [articolul 5 alineatul (9) și articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de bază]¹⁷.

25. Astfel, Curtea a precizat, în Hotărârea Industrie des poudres sphériques/Consiliul¹⁸, că instituirea unor taxe antidumping *nu constituie sancționarea unui comportament anterior*¹⁹, ci o măsură de apărare și de protecție împotriva concurenței neloiale care rezultă din existența unui practici de dumping, și că, pentru acest motiv, taxele antidumping nu pot fi, în general, instituite și nici majorate cu efect retroactiv. Ulterior, Curtea a dedus de aici că instituțiile trebuie să efectueze ancheta *în scopul constatării prejudiciului „pe baza unor informații cât mai actuale posibil”*²⁰.

26. În plus, instituțiile Uniunii dispun de o marjă largă de apreciere în special în domeniul măsurilor antidumping, datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze. Controlul jurisdicțional cu privire la o asemenea apreciere trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a lipsei unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere²¹.

27. Conform articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, țara analogă trebuie aleasă în mod rezonabil²². În special, alegerea acestei țări intră în sfera puterii de apreciere de care dispun instituțiile atunci când analizează situații economice complexe. Deși exercitarea acestei puteri de apreciere nu este sustrasă controlului jurisdicțional al Curții, întinderea acestuia din urmă rămâne relativ limitată²³. În consecință, întinderea erorii constatate în Hotărârea GLS trebuie interpretată în sens strict.

16 — Hotărârea Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, punctele 39-41).

17 — A se vedea Hotărârile Fediol/Comisia (191/82, EU:C:1983:259, punctele 15-25) și Eurocoton/Consiliul (C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctele 54-74).

18 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

19 — Subliniind totodată că măsurile antidumping nu pot continua pe termen nelimitat, astfel cum reiese din articolul 11 din regulamentul de bază, trebuie să se observe că, ținând seama de natura lor de măsuri de protecție, iar nu de sancțiuni penale, respectiv administrative, principiul *ne bis in idem* nu se poate aplica acestora din urmă.

20 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctele 91 și 92.

21 — A se vedea Hotărârea Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 29).

22 — Hotărârile Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, punctele 11 și 12), Rotexchemie (C-26/96, EU:C:1997:261, punctele 10 și 11) și GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 22).

23 — Concluziile avocatului general Sharpston prezentate în cauza Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:349, punctul 35).

28. În plus, dorim să aducem o precizare în ceea ce privește durata măsurilor antidumping, care a fost sursă de confuzie pentru părțile din procedura principală. Astfel, rezultă din articolul 11 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, în lumina considerentului (20) al acestui regulament, că o măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada necesară. O măsură antidumping definitivă expiră la cinci ani de la instituirea sa, cu excepția situației în care o reexaminare arată că aceasta ar trebui menținută.

29. Prin urmare, reexaminarea (măsurilor care urmează să expire) în sensul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază implică pentru Comisie necesitatea de a stabili o nouă perioadă de anchetă. În plus, rațiunea de a fi a reexaminării intermediare prevăzute la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat este de a răspunde unei schimbări a circumstanțelor. Aceasta implică în mod natural stabilirea unei noi perioade de anchetă. Pe de altă parte, eficacitatea și actualitatea perioadei de anchetă prezintă o importanță specială în cadrul rambursării taxelor antidumping, conform articolului 11 alineatul (8) din regulamentul de bază²⁴, din moment ce această procedură conduce la o anchetă privind exporturile producătorului-exportator către Uniune, precum și la calcularea noii marje de dumping. În acest cadru, Comisia poate fi chemată să cerceteze două perioade de anchetă²⁵. Or, observăm că procedura care a urmat Hotărârii GLS, precum și adoptarea regulamentului de punere în aplicare în litigiu nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele menționate mai sus.

30. În sfârșit, trebuie amintit că regulamentul de bază trebuie interpretat în lumina Acordului privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT)²⁶, care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994)²⁷.

31. Or, reiese din explicațiile privind Acordul antidumping că respectarea limitelor temporale nu mai este obligatorie atunci când produsele în cauză fac obiectul unor proceduri judiciare²⁸. Este adevărat că această clarificare se aplică dispozițiilor acordului menționat referitoare la deschiderea anchetei și la derularea sa ulterioară, care a fost limitată la 18 luni în cadrul OMC, reamintindu-se totodată că, în dreptul Uniunii, articolul 6 alineatul (9) din Regulamentul nr. 384/96 a limitat-o la 15 luni. În aceste condiții, norma respectivă decurge, în opinia noastră, din principiul general potrivit căruia prelungirea unei proceduri antidumping ca urmare a unei proceduri judiciare ulterioare nu obligă la reexaminarea condițiilor materiale ale impunerii de taxe antidumping doar ca urmare a expirării termenului. Cu toate acestea, contestarea jurisdicțională a unei măsuri antidumping nu trebuie să facă, în mod evident, din procedura administrativă un *perpetuum mobile*. În opinia noastră, acest principiu reglementează și aplicarea articolului 6 alineatul (1) din regulamentul de bază.

2. Observații din perspectiva controlului legalității procedurii administrative

32. Din perspectiva controlului legalității și a normelor care se aplică oricărei proceduri administrative, temeiul obligațiilor care revin instituțiilor în speță rezultă din articolul 266 TFUE, care prevede că instituția emitentă a actului anulat este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții.

24 — A se vedea punctul 3.6 din Avizul Comisiei privind rambursarea taxelor antidumping (JO 2014, C 164, p. 9).

25 — A se vedea Decizia de punere în aplicare a Comisiei privind cererile de rambursare a taxelor antidumping plătite cu privire la importurile de ferosiliciu originar din Rusia [C(2014) 9807 final].

26 — JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”.

27 — JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5. A se vedea Hotărârea BEUC/Comisia (T-256/97, EU:T:2000:21, punctele 66 și 67).

28 — Articolul 9.3.1 din Acordul antidumping are următorul cuprins: „Atunci când nivelul taxei antidumping este stabilit pe o bază retroactivă, suma finală a taxelor antidumping de achitat trebuie stabilită cât mai curând cu putință, în mod normal în 12 luni, și în niciun caz mai târziu de 18 luni după data la care a fost prezentată o cerere de fixare cu titlu final a nivelului taxei antidumping. Orice rambursare trebuie să fie făcută în cel mai scurt timp și, în mod normal, într-o perioadă nu mai mare de 90 de zile după determinarea sumei finale de achitat, stabilită în conformitate cu prezentul paragraf. Oricum, în cazurile în care rambursarea nu se produce în 90 de zile, autoritățile trebuie să prezinte, la cerere, o explicație”.

33. Trebuie amintit în această privință că anularea unui act prin care se pune capăt unei proceduri administrative care cuprinde diferite etape, precum o procedură antidumping, nu conduce în mod necesar la anularea oricărei proceduri care precedă adoptarea actului atacat²⁹.

34. Procedura antidumping este un exemplu de astfel de procedură care cuprinde mai multe etape. Prin urmare, anularea regulamentului de instituire a unor măsuri antidumping nu poate conduce, din oficiu, la anularea întregii proceduri care a precedat adoptarea regulamentului în cauză. În consecință, astfel cum precizează Consiliul în observațiile sale scrise, instituțiile procedează în mod sistematic la o redeschidere parțială a anchetei inițiale în vederea remedierii nelegalității regulamentului inițial. Prin urmare, întinderea acestei redeschideri se limitează la punerea în aplicare a hotărârii instanței Uniunii de anulare a regulamentului inițial³⁰.

35. Împărtășim, așadar, poziția instituțiilor în măsura în care acestea susțin că, pentru executarea unei hotărâri de constatare a nevalidității, este suficient să se revină și să se remedieze viciul izolat identificat de Curte.

36. Cu toate acestea, trebuie să se distingă între motivul de anulare în sine, în speță încălcarea obligației de diligență la stabilirea valorii normale, și întinderea materială a unui astfel de motiv de anulare, și anume efectele sale („spread effects”) induse în ansamblul actului invalidat de Curte. Astfel, întinderea unui viciu de procedură trebuie să fie evaluată pe baza erorii constatate³¹. Ne pare evident că pot exista cazuri în care ancheta a fost atât de greșit efectuată în ansamblu încât este necesară reînceperea procedurii. Aceasta ar trebui să reiasă totuși fără echivoc din hotărârea Curții prin care regulamentul de punere în aplicare este declarat lipsit de validitate. Precizăm în acest context că Hotărârea GLS nu a repus în discuție celelalte constatări ale Regulamentului nr. 1335/2008, de exemplu, cu privire la prejudiciu, la interesul comunitar și la prețul de export. În special, valoarea probantă a anchetei nu a fost pusă în discuție în sine. Dimpotrivă, viciul procedural privea incertitudinea referitoare la caracterul insuficient al datelor în vederea selectării unei țări terțe analoge.

3. Cu privire la alegerea perioadei de anchetă

37. Având în vedere considerațiile de mai sus, aspectul central al problematicii constă în respectarea limitelor puterii de apreciere de care beneficiază instituțiile atunci când procedează la executarea unei hotărâri a Curții prin care se constată lipsa de validitate a unui regulament antidumping. Puterea respectivă nu se poate exercita decât în limitele obiectivelor urmărite de regulamentul de bază³².

38. Subliniem că perioada de anchetă prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază urmărește să asigure în special ca elementele pe care se întemeiază stabilirea dumpingului și a prejudiciului să nu fie influențate de comportamentul producătorilor interesați ulterior deschiderii procedurii antidumping și, prin urmare, ca taxa definitivă impusă la încheierea procedurii să fie în măsură să remedieze efectiv prejudiciul care rezultă în urma dumpingului³³.

29 — A se vedea Hotărârile Asteris și alții/Comisia (97/86, 99/86, 193/86 și 215/86, EU:C:1988:199, punctul 30) și Fedesa și alții (C-331/88, EU:C:1990:391, punctul 34).

30 — A se vedea Hotărârile Consiliul/Parlamentul (34/86, EU:C:1986:291, punctul 47), Spania/Comisia (C-415/96, EU:C:1998:533, punctul 31) și Industrie des poudres sphériques/Consiliul (C-458/98 P, EU:C:2000:531).

31 — De exemplu, în ipoteza unui viciu de procedură care nu este contrar intereselor întreprinderii care a participat la procedura antidumping. Aceasta este situația atunci când instituțiile, după ce au ascultat mărturia unei întreprinderi, decid să instituie taxa antidumping fără să fi notificat însă în timp util decizia lor întreprinderii interesate.

32 — Hotărârea Eurocoton și alții/Consiliul (C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctul 70).

33 — Hotărârea Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul (T-192/08, EU:T:2011:619, punctele 221-224).

39. În speță, evaluarea efectelor unui motiv de anulare trebuie să răspundă, așadar, la întrebarea dacă, având în vedere această funcție a perioadei de anchetă, este posibil să se remedieze critica identificată de Curte în Hotărârea GLS fără a se efectua o anchetă întemeiată pe o perioadă actualizată și pe date actualizate. Cu alte cuvinte, trebuie să se stabilească în ce măsură eroarea la stabilirea valorii normale ar fi putut afecta aprecierea dumpingului³⁴.

40. Astfel, reiese din Hotărârea GLS că Comisia a săvârșit o eroare de procedură, iar nu o eroare de fond. Din avizul de redeschidere reiese că aceasta se limita „la alegerea unei țări analoge, în cazul în care există, și la determinarea valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază pentru a se utiliza la calcularea unei marje de dumping”³⁵.

41. Observăm că considerentele (43) și (86) ale regulamentului de punere în aplicare în litigiu menționează două motive care au determinat instituțiile să efectueze alegerea contestată. Pe de o parte, „având în vedere că erau în vigoare taxe antidumping, orice date colectate pe parcursul unei noi anchete ar fi fost distorsionate de existența acestor taxe antidumping” și, pe de altă parte, „punctele evidențiate de către părți privind presupusa lipsă a dumpingului în prezent pot fi discutate mai bine în cadrul unei reexaminări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază”.

42. În plus, considerentul (54) al regulamentului de punere în aplicare în litigiu confirmă că, „[ț]inând cont de observațiile formulate de părți, de analiza acestora și în pofida eforturilor semnificative depuse de serviciile Comisiei, de lipsa de cooperare din partea producătorilor potențiali din țări terțe, s-a concluzionat că nu a putut fi determinată o valoare normală pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță cu economie de piață, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază”.

43. Pe de altă parte, astfel cum arată Consiliul, taxele instituite de regulamentul de punere în aplicare în litigiu nu produc efecte decât pentru restul duratei Regulamentului nr. 1355/2008, iar nu în termenul de cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare în litigiu. Prin urmare, prezentele cauze nu privesc o anchetă deschisă în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază. Pe aceeași linie, Comisia adaugă că noua examinare a menționat că eroarea de procedură nu avusese efectiv *nicio incidență asupra rezultatului examinării*. În consecință, rezultatele anchetei inițiale sunt, în cea mai mare măsură posibilă, integrate în rezultatul examinării astfel cum se manifestă în regulamentul de punere în aplicare în litigiu. Desfășurarea unei anchete în întregime noi pentru o perioadă de anchetă actualizată s-ar reflecta în întâzieri considerabile, nejustificate având în vedere dreptul industriei Uniunii la această protecție și faptul că eroarea de procedură se limita la un aspect parțial.

44. În consecință, considerăm că, în speță, eroarea la stabilirea unei țări analoge nu a afectat alte elemente care intră în calculul taxei antidumping. Astfel, chiar dacă logica rezultată din normele de politică comercială comună ar pleda, la prima vedere, în favoarea utilizării datelor celor mai recente, credem că logica administrativă, potrivit căreia legalitatea unui act administrativ nu poate fi repusă în discuție printr-o evoluție ulterioară a situației de fapt, prevalează în dialectica dintre aceste două abordări în prezentele cauze. În consecință, instituțiile nu au depășit limitele puterii lor de apreciere.

45. Având în vedere toate considerațiile de mai sus, examinarea regulamentului de punere în aplicare în litigiu nu poate conduce la constatarea lipsei sale de validitate.

34 — Împărtășim, pe de altă parte, poziția exprimată de avocatul general Sharpston cu privire la consecințele unor erori de fapt, în măsura în care a considerat că simpla existență a unor astfel de erori – oricât de vădite ar fi acestea – nu ar trebui să atragă după sine în mod automat lipsa de validitate a unui regulament antidumping. Aspectul important nu constă în caracterul vădit al erorilor, ci în capacitatea lor de a face nesigură ajungerea de către Consiliu la aceleași concluzii în situația în care ar fi avut la dispoziție cifrele corecte. A se vedea Concluziile avocatului general Sharpston prezentate în cauza Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:342, punctul 61).

35 — Avizul de redeschidere, punctul 3.

VI – Concluzie

46. Fără a aduce atingere examinării celorlalte motive de nevaliditate invocate, propunem Curții să răspundă la întrebările adresate de Finanzgericht Düsseldorf și de Finanzgericht Hamburg astfel:

„Examinarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză nu a evidențiat elemente care să dovedească lipsa sa de validitate.”